

Ved fremsættelsen af dette og det nedenfor omtalte lovforslag anførte *handelsministeren* bl. a.:

„Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, blev der i lov af 12. juli 1945 med senere følgende ændringer og tilføjelser — revisionsloven — givet ministeren for handel, industri og søfart bemyndigelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af en revision af den fortjeneste, som er oppebåret af personer, firmaer eller juridiske personer, der som hovedleverandører eller underleverandører efter den 9. april 1940 har udført arbejder her i landet for tysk regning. I to senere love af 9. oktober 1945, ligeledes med senere følgende ændringer og tilføjelser — avancebegrænsningsloven og tilbagebetalingsloven — fastsattes de nærmere bestemmelser for tilbagebetaling af den fortjeneste, der var opnået ved leverancer og arbejder for tysk regning.

Det til gennemførelse af disse loves bestemmelser nedsatte udvalg, revisionsudvalget for tyske betalinger, har nu i alt væsentligt tilendebragt sin opgave, men for at fremme den endelige afvikling af revisionsudvalgets arbejde vil det være nødvendigt at fastsætte en frist, efter hvis udløb der ikke kan fremsættes begæring om fornyet behandling af de kendelser, udvalget har afsagt.

Om revisionsudvalgets arbejde vil jeg gerne oplyse følgende:

Revisionslovgivningen har medført undersøgelse af ca. 50 000 forhold. Revisionsudvalget har indtil 30. september 1955 statueret tilbagebetalingspligt i ca. 10 000 sager; den påkendte omsætning udgør ca. 3 679 mill. kr., den opnåede fortjeneste ca. 410,7 mill. kr., og der er afsagt kendelser om tilbagebetalinger til et samlet beløb af ca. 312,9 mill. kr.

Pr. 31. marts 1955 er der til statskassen indbetalt 110,8 mill. kr., medens ca. 34,3 mill. kr. er afskrevet som tab.

Der henstår endnu til behandling en mindre gruppe sager, ca. 50; om det principielle grundlag for reguleringen af disse sager verserer der i øjeblikket retssag for Østre Landsret.“

De to lovforslag underkastedes i folketinget udvalgsbehandling. I den enstemmige betænkning hedder det:

„Handelsministeren har oplyst, at det er revisionsudvalgets praksis i tilfælde, hvor en ankenævnskendelse eller en dom har ændret revisionsudvalgets fortolkning af de bestemmelser, der har været grundlag for den af revisionsudvalget truffene afgørelse i den pågældende sag, ex officio at genoptage lignende sager til fornyet behandling.

Der har under folketingsudvalgets behandling af de forelagte lovforslag været rejst spørgsmål om, hvorvidt de i § 13 i lov nr. 499 af 9. oktober 1945 og § 19 i lov nr. 500 af 9. oktober 1945 fastsatte frister skulle afskære en tilbagebetalingspligtig fra at indbringe sin sag for ankenævnet eller domstolene, såfremt en efter udløbet af